

ΘΕΜΑ Α

Σύμφωνα με τον συντάκτη διαχρονικά οι γυναίκες υποτάσσονταν στο ανδρικό φύλο. Αυτή η ανισοτιμία θεωρούνταν αυτονόητη, ακόμη κι απ' τους διανοούμενους, χωρίς να έχει διεκδικηθεί ποτέ η ανατροπή της της παρά μόνο τον εικοστό αιώνα. Ο κοινωνικός τους ρόλος περιοριζόταν σε αυτόν της αναπαραγωγής, γεγονός που οδήγησε σε ποικίλες βαρβαρότητες και αδικίες σε βάρος τους. Όμως ακόμη και σε σύγχρονες προηγμένες κοινωνίες - παρά τη νομική απαγόρευση- οι γυναίκες εξακολουθούν να υφίστανται βία.

B1

1-γ

2-γ

3-β

4-β

5-α

B2. Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 2 («τη Μπελίντα...θυματοποίηση»), γίνεται λόγος για το κίνημα του νεοφεμινισμού, το οποίο σύμφωνα με την Μπελίντα Κανόν, θεωρείται επιζήμιο, καθώς οδηγεί σε ρήξη τη σχέση μεταξύ ανδρών και γυναικών. Ειδικότερα, η Μπελίντα Κανόν αναφέρει πως ο «φεμινισμός της διαφοροποίησης», που αναδείχθηκε τον 21ο αιώνα, εστιάζει στις διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών. Με τη διαρθρωτική λέξη «**Προφανώς**», που δηλώνει τη βεβαιότητα/ (επι)βεβαίωση/ έμφαση, πιστοποιεί τις διαφορές μεταξύ των δύο φύλων, τονίζοντας αντιθετικά πως κατά βάση όλοι είμαστε άνθρωποι, όπως φαίνεται από τη λέξη «**όμως**». Με τη λέξη «**δηλαδή**», επεξηγεί την προηγούμενη θέση της, εστιάζοντας πρωτίστως, στην «ανθρώπινη ταυτότητα» και όχι στη διάκριση του γυναικείου φύλου. Στη συνέχεια, αναφέρει πως οι νεοφεμινίστριες ισχυρίζονται ότι οι γυναίκες είναι θύματα και υφίστανται βία λόγω του φύλου τους, όπως φαίνεται από τη διαρθρωτική λέξη «**επειδή**», που δηλώνει αιτιολόγηση. Έπειτα, υποστηρίζει πως ο δημόσιος διάλογος περί των ταυτοτήτων, κάποιες φορές έχει ως αποτέλεσμα/ συμπέρασμα τη διάκριση του γυναικείου φύλου, κάτι το οποίο υποδηλώνεται από τη διαρθρωτική λέξη «**ώστε**».

B3. α. Στην τελευταία παράγραφο του κειμένου 1 ο συγγραφέας προτίθεται να ευαισθητοποιήσει τους αναγνώστες σχετικά με το θέμα των αδικιών κατά του γυναικείου φύλου. Για την επίτευξη του στόχου του χρησιμοποιεί **α' πληθυντικό πρόσωπο** («αναλογιζόμαστε», «συμπονούμε»), για να τονίσει με ζωντανό και άμεσο τρόπο τη συλλογική ευθύνη όλων των ανθρώπων απέναντι στο φαινόμενο της έμφυλης βίας. Όλοι, δηλαδή, οφείλουμε να αφυπνιστούμε και να δραστηριοποιηθούμε ενάντια σε τέτοιου είδους συμπεριφορές και να επιδιώξουμε έναν πιο δίκαιο κόσμο. Ταυτόχρονα με τη χρήση της **υποτακτικής έγκλισης** (να προσπαθούμε, να οραματιζόμαστε) δηλώνει την επιθυμία του

για αλλαγή όσον αφορά τη βία κατά των γυναικών και παροτρύνει τον αναγνώστη να αναλογιστεί την ευθύνη του απέναντι στο θέμα αυτό.

Εναλλακτικές επιλογές:

- **Α' ενικό πρόσωπο** (ξέρω)
- **Αντίθεση**(Σήμερα, όμως...)
- **Υπερβολή** (από καταβολής κόσμου)
- **Ομοιοτέλετο**(αναλογιζόμαστε, οραματιζόμαστε)
- **Συγκινησιακά φορτισμένο λεξιλόγιο**(ενοχή, θύματα).

B3.β. Στη δεύτερη παράγραφο του κειμένου 2 υπάρχει μία αντίθεση μεταξύ του “κλασσικού” φεμινισμού και του νεοφεμινισμού. Η Μπελίντα Κανόν παρουσιάζει στον αναγνώστη το κίνημα του «κλασσικού» φεμινισμού και όσα αυτό πρεσβεύει, συγκρίνοντάς το με τον νεοφεμινισμό, ο οποίος προωθεί μία διαφορετική νοοτροπία, όπως δηλώνεται και με τη διαρθρωτική λέξη “**αντιθέτως**”. Συγκεκριμένα, ο «κλασσικός» φεμινισμός, ως χαρούμενο κίνημα, εστιάζει στην απόκτηση ισχύος από τις γυναίκες, ώστε να διεκδικήσουν την ισότητα μεταξύ των δύο φύλων. Δε δίνει βάρος, δηλαδή, στα διαφορετικά χαρακτηριστικά τους που είναι εγγενή, όπως το φύλο και το χρώμα του δέρματος, τα οποία δεν επιδέχονται αλλαγής, αλλά σε όσα μπορούν να βελτιωθούν, όπως η διεκδίκηση της ελευθερίας τους. Αντίθετα, ο νεοφεμινισμός, ως ντετερμινιστικό κίνημα, προβάλλει την ταυτότητα του κάθε φύλου και θεωρεί ότι αυτή καθορίζει τον ρόλο του μέσα στο κοινωνικό σύνολο. Με την επιλογή, λοιπόν, της αντίθεσης η Μπελίντα Κανόν επιδιώκει **να διερευνήσει** τις δύο αντιπαραβαλλόμενες έννοιες και **να διαφωτίσει** τις μεταξύ τους διαφορές, ώστε να αποφευχθεί ο κίνδυνος σύγχυσης και να καταστούν πιο **σαφείς και κατανοητές** στον αναγνώστη.

Γ1. Ο πρωταγωνιστής του κειμένου κατά τη γνώμη μου βρίσκεται σε ψυχολογικό αδιέξοδο, καθώς αδυνατεί να αποδεχτεί και να παρουσιάσει στη γυναίκα του την αλήθεια σχετικά με την απώλεια της εργασίας του. Με την πρωτοπρόσωπη αφήγηση εξομολογείται τη σκληρή καθημερινότητα που βιώνει εξαιτίας της ματαίωσης του ρόλου του. Ο φόβος, η ανασφάλεια, η έλλειψη θάρρους για την αποκάλυψη της αλήθειας κυριαρχούν στον ψυχισμό του, όπως αναδεικνύεται με το **ασύνδετο σχήμα** «να φανώ άντρας, να πάψω να κρύβομαι, να την κοιτάξω στα μάτια και να της πω το και το». Έτσι, στο πλαίσιο ενός δραματικού **εσωτερικού μονολόγου**, «τι σόι άντρας είναι αυτός που κρύβεται από τη γυναίκα του, που αρνείται να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα» αποκαλύπτεται η έντονη εσωτερική σύγκρουση και οι ενοχές που τον διακατέχουν από τον τρόπο με τον οποίο διαχειρίζεται την πραγματικότητα. Η κορύφωση αυτής της σύγκρουσης αποδίδεται emphatically με την **επανάληψη** «οι αληθινοί άντρες» μέσω της οποίας εκφράζεται η αγωνία του ήρωα να ανταποκριθεί στον στερεοτυπικό ρόλο του άνδρα, ο οποίος απαιτεί εξορθολογισμό και δυναμική αντιμετώπιση της ζωής.

Θεωρώ πως η αντίδραση του πρωταγωνιστή είναι δικαιολογημένη έως έναν σημαντικό βαθμό. Και αυτό γιατί πρόκειται για μία προσωπικότητα με

ευαισθησίες που εναγωνίως μάχεται να ανταπεξέλθει στα κοινωνικά στερεότυπα της εποχής του., που απαιτούν τον ρόλο του άνδρα δυναμικό και ισχυρό. Όμως, η πραγματικότητα αυτή δεν δικαιολογεί τη στάση του να μην αποκαλύψει στη γυναίκα του την αλήθεια, αφού μία σχέση στιγματίζεται από το ψέμα και θεμέλιος λίθος της πρέπει να αποτελεί η εμπιστοσύνη.

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΙ ΚΕΙΜΕΝΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ

-Μεταφορές

-Μικροπερίοδος λόγος

-Παρομοίωση

ΘΕΜΑ Δ

Επικοινωνιακό πλαίσιο: ομιλία στο Πνευματικό κέντρο του Δήμου της περιοχής σας

(απαιτούνται στοιχεία προφορικότητας, προσφώνηση, αποφώνηση)

Πομπός: εκπρόσωπος μαθητικής κοινότητας

Αποδέκτες: συνδημότες

Προσφώνηση: Αξιότιμε κύριε Δήμαρχε,

Αγαπητοί συνδημότες,

Πρόλογος: Χαιρετίζω την πρωτοβουλία του Δήμου μας που με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Προστασίας των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μάς δίνει μία πραγματική ευκαιρία να θίξουμε ένα φλέγον πολυσύνθετο φαινόμενο, την έμφυλη βία. Ως εκπρόσωπος της μαθητικής μας κοινότητας θα επιθυμούσαμε να επισημάνουμε μορφές παραβίασης των δικαιωμάτων της γυναίκας στη σύγχρονη εποχή τόσο στην ιδιωτική όσο και στη δημόσια ζωή. Επιπλέον, κρίνουμε σκόπιμο να διερευνήσουμε έμπρακτες δράσεις που εμείς, η νέα γενιά, αρμόζει να υιοθετήσουμε αποσκοπώντας στην ισότητα των φύλων.

Κύριο μέρος:

Α΄ Ζητούμενο: Φαινόμενα παραβίασης στον ιδιωτικό και τον δημόσιο βίο

Ιδιωτικός βίος:

- Η διατήρηση των παραδοσιακών ρόλων στην οικογένεια, όπου έχει όλη την ευθύνη (νοικοκυριό, ανατροφή παιδιών, συζυγικά καθήκοντα).

- Διατήρηση εξουσιαστικών δομών στο γάμο με αποτέλεσμα τον αυταρχισμό, την συναισθηματική και ψυχολογική βία, οικονομική εξάρτηση-εκβιασμοί, (Κείμενο 1).
- Γυναικοκτονίες, βιασμοί.

Δυσαρμονία στις σχέσεις των δύο φύλων (ανταγωνισμό, καχυποψία, υποκρισία, έμφυλες προκαταλήψεις (Κείμενο 1 και 3)

Δημόσιος βίος

- Στον εργασιακό χώρο αντιμετωπίζει εντονότερα το πρόβλημα : Της ανεργίας

Της εκμετάλλευσης

Της άνισης -άδικης αμοιβής

Των αυθαίρετων απολύσεων (π.χ. λόγω εγκυμοσύνης)

- Περιορισμένη συμμετοχή στις υψηλόβαθμες διοικητικές θέσεις
- Εκμετάλλευση του γυναικείου φύλου από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στη διαφήμιση ως σκεύος ηδονής, αντικείμενο σεξουαλικού πόθου, φιλάρεσκες ή ματαιόδοξες νοικοκυρές (κείμενο 1)
- Σεξουαλική παρενόχληση, λεκτικές προσβολές, βιασμοί, κάθε έκφανση ωμής βίας (Κείμενο 1).
- Στέρηση του δικαιώματος της μόρφωσης.

Β΄ Ζητούμενο: Έμπρακτη συμβολή της νέας γενιάς στην επίτευξη της ισότητας των φύλων

- Επίδειξη σεβασμού προς την ανθρώπινη οντότητα ανεξάρτητα από το φύλο με την καθημερινή δράση και συμπεριφορά.
- Ανάληψη ισότιμων ρόλων από τους νέους στο πλαίσιο της οικογένειας.
- Η νέα γυναίκα με τις ενέργειές της να διεκδικεί έμπρακτα τα δικαιώματά της τόσο στον επαγγελματικό όσο και στον πολιτικό της βίο.
- Προβολή/ανάδειξη κρουσμάτων έμφυλης βίας μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης με στόχο την γνωστοποίησή τους και την ευαισθητοποίηση των νέων για την αλλαγή κουλτούρας
- Ανάγκη συσπείρωσης και κινητοποίησης με συμμετοχή σε συλλογικές δράσεις για την ισότητα των δύο φύλων
- Διοργάνωση και συμμετοχή σε καμπάνιες και εκστρατείες με στόχο την υιοθέτηση μηδαμινής ανοχής σε φαινόμενα έμφυλης βίας.

Επίλογος:

Κυρίες και κύριοι, συνοψίζοντας κρίνεται σαφές ότι σε μια εποχή που η γυναίκα συνδυάζει πολλούς ρόλους και διακρίνεται παντού, εντούτοις, η έμφυλη βία είναι παρούσα. Αν θέλουμε να πάψουμε να είμαστε απλοί παρατηρητές και μάρτυρες όλων των μορφών της, οφείλουμε εμείς οι νέοι να δράσουμε ώριμα και αποφασιστικά.

Αποφώνηση:

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

**ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ «ΕΜΦΥΛΗ
ΒΙΑ, ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΥΛΩΝ»,
ΔΙΔΑΧΘΗΚΕ ΚΑΙ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ
ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΜΑΣ
«ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ΄ ΛΥΚΕΙΟΥ»
ΣΕΛ. 33-34**